

„כרשת רמאדה“: השוכנת האמינה

לנערת הזוהר שהפכה עדת המדינה

קוקאין מניסים. אך הוא סידר אותם ומכר את הכמות הזאת לאדם בשם עוזי. בהקלטה נשמעים כולם זועמים על בגידה זו.

היחיד שהורשע בעסקה המושלמת של קניית הקוקאין הוא גולדשטיין.

אחרי הרשעתם של החמישה הגיש התובע אברהם טל את הרשעותיהם הקודמות. הוא הדגיש כי לאפללו יש הרשעה בסחר בסמים שנעשה בגרמניה. הוא הורשע שם על מכירת הרואין לנערה בדיסל-דורף, נידון לשנתיים מאסר ואחר-כך גורש לישראל.

הסניגורים טענו לעונש. דויד מועלם טען ליחזקאל אסלן וסיפר על הצרות שעברו על מישפחתו בשנים האחרונות. אסלן הוא בעל מיפעל בגדים בקריית-שמונה, והיה רוצה לעבור לשם עם מישפחתו ולהשתקם. הוגש מיכתב מראש עיריית קריית-שמונה, המאשר כי הוא ישמח לקבל אזרח מועיל כמוהו בעירו.

אליהו קדר, טען לגולדשטיין, סיפר על ילדותו הקשה של ניצול השואה, על אביו שמת לפני הולדתו, ועל אמו חולת-הרוח. גולדשטיין גדל במוסדות וברחובותיו של כרך אלים, וכך נדחף לפשע מילדותו. לגבי עמוס ברזילי, טען קדר, כי זה נקלע בטעות לחבורה, אין לו עבר פלילי ולא קשר לעבריינים. הוא נכשל, אך למד את ליקחו.

אריה שרעבי טען לדויד לאפללו כי הרשעתו בגרמניה נבעה מחששו להישאר עצור שם שנים רבות עד למישפט. לכן

גברים מבוגרים מהן, ואשר הסתכנו בהרחת קוקאין, ואין לדעת עד להיכן הגיעו. אולם באופן בסיסי, על אף סתירות פה ושם, העריכה את עדותן כאמינית. ניכר היה שהן לא משו להעיד. איריס דושי אף פוטרה ממישרתה בנכס עקב הסתכנותה בתיק זה.

בתמליל שהוקלט בחדר המלון, נשמעה דושי כשהיא מתחננת לפני אסלן שימכור לה כמות של קוקאין. ואכן, כאשר נעצרו בהתפרצות המישרתה לחדר, נמצאה בי-ארנקת כמות קטנה עטופה נייר כסף, וכמות נוספת אצל אסלן. מכיוון שאחוז הקוקאין בשתי הפיסות היה שונה, טענו הסניגורים כי מקור הסם שונה, וכי לא אסלן הוא שסיפק את הסם לדושי. על כך השיבה דושי מסבירה מה תאמר למישרתה אם תתפס, מסכים אסלן לספק לה כמות מסוימת. אם הקוקאין שמצא בארנקתה הוא בריכוז של 78%, ואילו הקוקאין אצל אסלן הוא רק בריכוז של 75% אחוז, קבעה השופטת שהדבר נגרם בגלל ערבוב בלתי-מדויק של הסם. אך שתי המנות באו מאותו מקור. השופטת הרשיעה את אסלן באספקת הקוקאין לדושי.

הנאשמים טענו כי כמות של חמישה גרם, שסופקה להם ערב קודם עליידי איריס, פושר (ספק סמים) ידוע מכיכר אתרים, היתה חומר לא טוב. הם ניסו אותו ערב התפיסה, לקו בשלשולים ובבחילות והחליטו לזרוק לאסלת בית-

שוכנת הראש
עונות בגופה על עמוס ברזילי, הכמות שהסתובבה בשם הראשונה בחייו בפרשת הסמים, הוא למד את הלך, אך נשפט לשנת מאסר אחת על תנאי זקנים כספי על חלקו בפרשה

1 מיליארד = 3 שנים

אשה ואחות
של דויד אפללו, איש שישב בבית גולדשטיין, כאשר הועפה מתוכו שקית ניילון שהכילה 200,000 מרקים גרמניים. הפעם נידון אפללו לשלוש שנות מאסר בפועל. האשה והאחות סירבו להצטלם.

העדיף להודות באשמת מכירת הרואין ולהיות מגורש לישראל. הוא נשוי ונולדה לו בת זה מקרוב. הוא החליט לעזוב את חיי הילילה ומכר את חלקו בפיקוקס במיליון לירות.
באופן מפתיע גזרה השופטת שלוש שנות מאסר בפועל לאסלן, גולדשטיין ואפללו. איריס ניסנוביץ ועמוס ברזילי נידונו ל-שנת מאסר על תנאי זקנים כספי כל אחד. מישפטנים רמזו לו מעורבותם של הי שלושה בעסקות שנזכרו בפסקדין בצלאל מזרחי השפיעה לא מעט על האווירה המיור חדת במישפט זה.

השימוש את הנותר, כאן ניצלו הנאשמים את החלל בהקלטה, ואמרו כי עשו זאת בדקות האחרונות, כאשר לא הוקלט דבר. אולם השופטת לא האמינה לדבריהם. היא קבעה כי הם השתמשו בכל כמות הסם, ושרידי האחרונים היו אלה שנמצאו אצל דושי ואסלן בעת תפיסתם. השופטת הרי שיעה את כל החמישה בהרחת קוקאין בניגוד לחוק.
בנקמה את החלטתה באופן יסודי, תוך ביסוס על פסיקה ישראלית ואנגלית, קובעת השופטת שהוכח לפניה קשר בין כל הנאשמים לקנות במשותף כמות של 50 גרם

לדון על עסקות סמים, הרי שבמלון רמאדה הוכן מארב מתוחכם. הוצב שם מכשיר הקלטה, שאמור היה להקליט את כל הנעשה בחדר בין הנכנסים ויוצאים בו. אולם מסתבר כי המישרתה שהיתה בלבוך מתחת כמת, נכשלה בכל זאת בכמה טעויות גסות. השופטת הדסה בן-עיתר היתה מוכנה לקבל את ההקלטות מתוך הנחה שאנשי המישרתה די אינטליגנטים כדי להפעיל מכשיר המצוי כיום בידינו של כל הקלפדי בית-ספר תיכון. אולם באשר למישקלם של הדברים שהוקלטו היתה לשופטת ביקורת חריפה על אנשי המישרתה. המקלטים הפסיקו מפעם לפעם את ההקלטה ללא דו"ח מדויק וללא סיבה סבירה. היא שיבחה שוטר שלא הקליט שיחה אינטימית בין יחזקאל אסלן לבין העדה איריס דושי, בגלל צינעת הפרט. אך ביקרה קשות שוטר אחר שהפסיק את ההקלטה כעשר דקות לפני סוף הפגישה והלך לטלפן למישרתה. הרי כדי לטלפן לא היה עליו אלא להוריד את האוזניות, והוא לא היה צריך להפסיק את ההקלטה. הפסקת ההקלטה נחנה שהות לנאשמים לבשל גירסה מתאים לסיום הי פגישה. התרוץ על חיסכון בקסטות, שנשמע בהקשר זה מפי המישרתה, הוגדר על-ידי בית-המישפט כ„מצחק בפעולה כואת“.

השופטת קבעה כי היא מאמינה ל-עדותיהם הבסיסיות של איריס דושי ועדת-המדינה, וחברתה טלי שאשא, השתיים העידו על פעמים אחדות שבהן השתתפו בהרחת קוקאין עם חלק מהנאשמים. כולם, מלבד טלי, הריחו קוקאין. ברור כי הנאשמים הכירו את העדות, הן לא היו אתם נערות שנשפטו אליהם והעלילו עליהם. הנאשמים ניסו לטעון כי אמנם הריחו סם עם איריס דושי, אולם היתה זו היא אשר סיפקה את הסם. השופטת לא קיבלה גירסה זו. דושי היתה פקידת בנק, ומשכורתה לא יכלה להספיק לקניית קוקאין ב-1,500 ל"י המנה. בחברה שבה הסתובבו הנאשמים, היה ברור כי הגברים הם המשלמים, הם המזמינים למיסעדות ולמועדוני-לילה, והם גם שילמו עבור הקוקאין, מה גם שאסלן וגולדשטיין, אינם דלפונים“.

השופטת הגדירה את דושי ואת טלי כנערות אינטליגנטיות שהרדדו לחברת

אחרי מישפט שנמשך יותר משלושה חודשים, הורשעו השבוע בבית-המישפט המחוזי ארבעה גברים ונערה אחת. בהאשמת מות תקשורת בשימוש אתיקה וקשירת קשר לקניית קוקאין, באשר להפסד במלון רמאדה, באפריל 1977, היתה העיתונאית מלאים פרטים על „לוחית הפשע“ שנתפסו בעיסקת קוקאין של מיליוני לירות.

שניים מן הגברים הם יחזקאל אסלן בן-30, הנזכר במלון רמאדה, ודויד אפללו, גולדשטיין בן ה-34, אשר העיד במישפט בצלאל מזרחי, ושם נקבע כי בדירתו נפגשו בתאריך 8.5.77, רחמים אהרוני וטוביה אושרי. בעת היותם בדירה פרצו לתוכה אנשי מחלקת-סמים שהיו בתצפית בקשר לסחר סמים. קודם שנפתחה דלת הדירה זרק מתוכה אושרי שקית ניילון מלאה מאתיים אלף מרקים. השקית נפלה תישר לידו של שוטר שעמד בפתח הבית. המישרתה לא הצליחה למצוא הוכחות למקורו של סכום כסף זה. אושרי טען כי זכה בחלקו במימורים בחו"ל, וכי חלק ממנו שייך לאדם בשם ג'ו סוזין שגם הוא זכה בו בהימורים. אומרת השופטת שולמית ולנשטיין לגבי עיסקה זו: „ההיגיון אומר שהפגישה בבית גולדשטיין לא היתה מיך רית, וכי סכום המזומנים הגדול היה מיועד לתשלום בשל עיסקה שהיתה צריכה להתר בצע באותה פגישה, אם לא בוצעה קודם לכן. לגבי מהות העיסקה לא החכמתי יותר מאנשי המישרתה אשר חקרו בעניין, ואשר מסתבר שבעשנים הגיעו למקום כדי למונע את ביצועה כפי שתוכננה“.

מאחר שלא נמצאו הוכחות, כאמור, נאלצה המישרתה להחזיר את המרקים לאורזי.

באותה פגישה, שבה התעופפו המרקים באוויר, נכחו בדירת גולדשטיין גם דויד אפללו, בן 33, ואיריס ניסנוביץ-זהבי, בת 31, חברתו לחיים של גולדשטיין. גם שניים אלה הם מנאשמי מישפט רמאדה. אדם נוסף שאין לו עבר פלילי, בעל מיסעדה בכיכר אתרים, שנגרר לשימוש בקוקאין, לדבריו באופן חדיפעמי, הוא עמוס ברזילי בן ה-23.

אם בימקרים קודמים המישרתה לא השיגה ראיות מספיקות כדי להעמיד את החבורה